

"Bølgegang..."

- Tanker fra egnens præster, så længe kirkerne holder lukket i forbindelse med Coronakrisen.

Der er gode dage. Og så er der de andre. Dem, hvor man har lyst til at råbe: "Gå væk, corona, nu vil jeg ud i verden igen!" Men man glemte lige, at verden ikke er dér, hvor den plejer at være.

Der er dage, hvor man tager sig sammen. Hanker op i sig selv. Forstår, at det er alvor. Og det kører man så på. Et døgn eller halvandet, hvis man er heldig. Så melder uroen sig igen. Der er bølgegang i det indre menneske.

Det er der nok også for dem, der har fødselsdag i dag. Dronningen f.eks. En nedlukningsperiode uden kontakt til de nærmeste er lang for den, der har mere menneskeliv bag sig end foran sig. Eller også er en nedlukningsperiode bare lang for os alle sammen uanset, hvor vi er i livet. Hver betaler sin pris.

Der er bølgegang i det indre menneske. Og der er mange ord, der har fået nye dybder af betydning i disse uger. Vi har ikke gudstjenester, men for mit indre øre hører jeg mig selv bede nadverbønnen: "Styrk os i det indre menneske". Når netop disse ord dukker op i bevidstheden, må det være fordi, de giver mening. De er nødvendige. En slags bølgebrydere.

Der er opture og nedture. Det kan vi ikke forhindre. Men vi kan bede om styrke til ikke at lade os kaste rundt af mange slags pres. Holde skruen i vandet. Vi når i land. Måske på nye kyster.

*Af Winnie Nørholm Rischel,
Sindal-Astruppastorat, den 16. april 2020*